

בתי המשפט

	בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו	תפ"ח 1158/02

בפני הרכב:

כב' השופטת שרה סירוטה, ס.נ. - אב"ד
 כב' השופט אברהם טל
 כב' השופט ד"ר עמירם בנימיני

המאשימה**מדינת ישראל**

המחלקה לעניינים פליליים, בטחוניים
 ועניינים מיוחדים בפרקליטות המדינה
 ע"י ב"כ עוה"ד ד. חן, ר. חזן, א. בר-
 נתן

- נ ג ד -

הנאשם

מרואן בן חטיב ברגותי
 יליד 1959, ת.ז. 959251745
 מרמאללה (במעצר מיום 15.4.02)
 ע"י הסניגוריה הציבורית

הכרעת – דין

תוכן - עניינים

חלק ראשון: מבוא

עמ' 2

חלק שני: מסכת הראיות

עמ' 6

א. הפת"ח התנזים וגדודי חללי אלאקצא כאירגוני טרור עמ' 6ב. מעמדו של הנאשם ותפקידו בארגוני הטרור, ותמיכתו בפיגועים

עמ' 8

כנגד ישראלג. עדויותיהם של פעילי הטרור מהפת"ח בדבר קשריהם עם הנאשםמעורבותו בפיגועים שביצעו והתייחסות הנאשם בחקירתו לעדויות אלו עמ' 16

- (1) נאצר עויס..... עמ' 16
- (2) נאצר נאג'י אבו חמיד..... עמ' 20
- (3) אחמד ברגותי..... עמ' 22
- (4) מוחמד מצלח (אבו סטחה)..... עמ' 27
- (5) ג'מאל אחויל..... עמ' 27
- (6) נאצר א-שוויש..... עמ' 28
- (7) עלי עיאדיה..... עמ' 30
- (8) איסמעיל רדאידה, מוהנד אבו חלאוה וכמאל אבו וער..... עמ' 30
- (9) נאסר (חלוס) נאג'י אבו חמיד..... עמ' 34
- (10) זיאד חמודה..... עמ' 34
- (11) ריאד עמור..... עמ' 35
- (12) נאצר חאג'..... עמ' 35
- (13) תחריר ברגותי..... עמ' 36
- (14) אחמד מוצפר..... עמ' 37
- (15) שריף נאג'י..... עמ' 37
- (16) אמיד אבו רדאחה..... עמ' 38
- (17) אשרף ג'אבר..... עמ' 39

ד. דברי הנאשם בחקירתו וראיות נוספות בדבר תפקידו ומעורבותו בפיגועים

עמ' 40

נגד ישראל

- (1) אחריותו של הנאשם לפעילות חוליות הטרור ומידת שליטתו בהן..... עמ' 40
- (2) מעורבותו האישית של הנאשם בפיגועי הטרור שבצעו חוליות שתחת פיקודו..... עמ' 44
- (אא) הפיגוע בתחנת הדלק בגבעת זאב..... עמ' 47
- (בב) רצח הנזיר היווני במעלה אדומים..... עמ' 48
- (גג) הפיגוע במסעדת "סי פוד מרקט" בתל-אביב..... עמ' 48
- (דד) ניסיון לפיגוע ליד קניון מלחה בירושלים..... עמ' 49
- (3) אספקת כספים ואמל"ח לשם ביצוע פיגועי טרור..... עמ' 49
- (4) סיוע למבוקשים ולמשפחות העצורים והחללים..... עמ' 51
- (5) גיוס פעילים לארגוני הטרור והדרכתם..... עמ' 52
- (6) קריאותיו הפומביות של הנאשם לבצע פיגועים כנגד ישראל..... עמ' 53

ה. הקשר של הנאשם לפיגועים נשוא כתב האישום	עמ' 56
(1) רצח טליה ובנימין כהנא ז"ל ליד עפרה	עמ' 56
(2) רצח עקיבא פשקוס ז"ל באזור התעשיה בעטרות	עמ' 57
(3) רצח הנזיר היווני ציפוקטקיס גרמנוס ז"ל במעלה אדומים	עמ' 59
(4) רצח יניב ושרון בן שלום ז"ל ודורון יוסף סוורי ז"ל בכביש 443	עמ' 59
(5) רצח מאיר וייזבוויז ז"ל בכביש מס' 9 בירושלים	עמ' 61
(6) רצח אליהו כהן ז"ל בפיגוע ירי בכביש 443 ליד גבעת זאב	עמ' 62
(7) רצח יואלה חן ז"ל ליד תחנת דלק גבעונים בכביש 443	עמ' 63
(8) רצח 6 אנשים באולם השמחות "ארמון דוד" בחדרה	עמ' 64
(9) רצח שתי נשים בפיגוע ירי ברחוב יפו פינת לונץ בירושלים	עמ' 66
(10) פיגוע ירי בשכונת נוה-יעקב בירושלים בו נהרגה השוטרת גלית ארביב ז"ל	עמ' 66
(11) רצח גד רגיואן ז"ל במפעל בשקביץ בעטרות	עמ' 69
(12) הפיגוע במסעדת "סי פוד מרקט" בתל אביב	עמ' 70
(13) פיגוע ירי במלון "ג'רמי" בנתניה	עמ' 72
(14) רצח קונסטנטין דנילוב ז"ל בבאקה אלעריביה	עמ' 73
(15) פיגוע ירי בין עטרת לביר-זית	עמ' 74
(16) ניסיון פיגוע בפאב "ביאנקיני" בירושלים	עמ' 75
(17) פיגוע ירי בכביש 9 ליד הגבעה הצרפתית בירושלים	עמ' 77
(18) ניסיון לפיגוע התאבדות בבית חנינא בירושלים	עמ' 78
(19) פיגוע ירי בכביש בית אל-פסגות	עמ' 78
(20) ניסיון פיגוע בקניון מלחה בירושלים	עמ' 79

חלק שלישי: הערכת הראיות ומשקלן עמ' 81

חלק רביעי: ניתוח משפטי ומסקנות פעילות וחברות בארגון טרוריסטי עמ' 92

2. אחריותם של מבצע בצוותא, משדל ומסייע והאבחנה ביניהם	עמ' 94
א. מבצע בצוותא לעומת מסייע	עמ' 96
ב. עבירת הסיוע	עמ' 104
ג. עבירת השידול והאבחנה בין מבצע בצוותא למשדל	עמ' 112
ד. אחריותו של מנהיג חבורה עבריינית כמבצע בצוותא או כמשדל	עמ' 117
3. מסקנות בעניין אחריותו של הנאשם כמבצע בצוותא, משדל ומסייע	עמ' 123
א. פיגוע הרצח בתחנת הדלק בגבעת זאב	עמ' 135
ב. רצח הנזיר היווני ציפוקטקיס גרמנוס ז"ל במעלה אדומים	עמ' 136
ג. פיגוע הרצח במסעדת "סי פוד מרקט" בתל אביב	עמ' 138
ד. ניסיון פיגוע ליד קניון מלחה בירושלים	עמ' 139

חלק חמישי: סיכום עמ' 139

הכרעת דין

חלק ראשון: מבוא

הפרסונלית שבסעיף 14), שכן הרשות הפלסטינאית איננה מדינה. העבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום הן עבירות כנגד בטחון המדינה, כנגד אזרחיה ותושביה, ועל כן הן נופלות במסגרת סעיף 13 לחוק העונשין, ובית משפט זה מוסמך לדון בהן.

חלק שני: מסכת הראיות

א. הפת"ח, התנזים וגדודי חללי אלאקצא כאירגוני טרור

7. ראש חטיבת המחקר באגף המודיעין של צה"ל, תא"ל י. קופרווסר, הגיש במהלך עדותו (עמ' 38) חוות דעת בה התייחס לפעילותם של הפת"ח, התנזים וגדודי חללי אלאקצא (ת/1). אל חוות הדעת צורפו מסמכי שלל שנתפסו על ידי צה"ל במבצע "חומת מגן" הנוגעים לעניין זה. **הפת"ח** (ראשי תיבות במהופך בערבית של "התנועה לשחרור פלסטין") דגל מאז יסודו על ידי יאסר ערפאת בשנת 1959 במאבק מזוין כנגד ישראל, אשר התבטא בביצוע פיגועי טרור נגד יעדים ישראלים בארץ ובח"ל. לאחר חתימת הסכמי אוסלו נדחק עיקרון "המאבק המזוין" למקום משני, אך נותר כאופציה להשגת מטרות הארגון במקרה שהמו"מ עם ישראל לא יצלח. עם פרוץ האינתיפאדה השנייה בחודש ספטמבר 2000, הוביל הפת"ח את פיגועי הטרור בשטחים, וזאת באמצעות שתי ועדות עליונות המנהלות את הפעילות - האחת באזור יהודה ושומרון, והשנייה באזור רצועת עזה. בראש הועדה העליונה של אזור יהודה ושומרון עמד הנאשם עד ליום מעצרו (סעיפים 1-3 לחו"ד).

הדרג המבצע של הפת"ח כלל את פעילי השטח של התנועה - **התנזים** (ארגון - בערבית). פעילי התנזים מהווים את חוד החנית בפעילות החבלנית של הפת"ח כנגד ישראל. גדודי חללי אלאקצא הוא שם כיסוי להתארגנויות טרור של הפת"ח, אשר נוטלות אחריות פומבית למעשי הטרור. אנשי "הגדודים" הם למעשה פעילים של הפת"ח, כאשר מרבית ההתארגנויות רואות בנאשם מקור סמכות מרכזי לפעילותן (סעיפים 4-5 לחו"ד).

התנזים וגדודי חללי אלאקצא מהווים, על פי חוות דעתו של תא"ל קופרווסר, את הזרוע הצבאית הבלתי ממוסדת של הפת"ח, שבראשה עמד הנאשם. מסמך שלל המצורף כנספח א' לחו"ד של תא"ל קופרווסר הוא מכתב החתום בידי הפת"ח וגדודי חללי אלאקצא גם יחד. מסמכי שלל אחרים שצורפו לחוות הדעת מראים כי גדודי חללי אלאקצא פונים בבקשה לסיוע כספי מיאסר ערפאת (מסמך 2), וכי הפת"ח וגדודי חללי אלאקצא חתומים על כרוזים המשבחים פעילות טרור שבוצעה בתחומי ישראל (מסמכים 3, 5). במסמך 6 שצורף לחו"ד, ואשר נשלח ביום 8.5.01 מאת גדודי חללי אלאקצא אל הנאשם, מופיע פירוט פעילותם של גדודי חללי אלאקצא במחוז ג'נין (כולל פיגוע באום אלפאחם), ובקשה לסיוע באמצעי לחימה וכסף לשם המשך הביצוע של פעילות זו. מסמכים אחרים של גדודי חללי אלאקצא שהופנו ליאסר ערפאת, כוללים בקשות לסיוע למבוקשים הנרדפים על ידי ישראל ולמשפחות החללים (נספח ב' ומסמכים 4-2 לנספח זה). חלק מן המסמכים נכתבו על ידי הנאשם. יצויין כי כינויו של הנאשם היה, על שם בנו הבכור, "אבו אלקסאם" (הודעת הנאשם ת/107 עמ' 1, והדרך בה פנה אחויל אל הנאשם בעמ' 164).

8. על פי חוות דעתו של תא"ל קופרווסר ביצעו אנשי הפת"ח למעלה מ-1,200 פיגועים כנגד ישראל (נכון ליום 18.8.02), בהם נהרגו 176 ישראלים ונפצעו רבים אחרים. פיגועים אלו כוללים התאבדות, וירי ממרגמות ונשק קל. במהלך האינתיפאדה עברו התארגנויות הטרור של הפת"ח יותר ויותר לביצוע פיגועי התאבדות בתחומי ישראל (סעיף 5 לחו"ד). בחודשים שקדמו למבצע "חומת מגן" ביצעו גדודי חללי אלאקצא פיגועי התאבדות בחדרה, ירושלים, תל אביב, מחולה, מחנה 80, מחסום מכבים, נתניה, אשדוד, כפר סבא ואפרת, ובעקבות כך הוכנסו לרשימה האמריקאית של ארגוני הטרור ביום 27.3.02 (סעיף 10 לחו"ד ונספח ג' המפרט את פיגועי ההתאבדות שבוצעו על ידי תנועת הפת"ח).

P 7: 000377

ՀԵՎԻԿԱՆ ՇԵՆՆԵՐՆԵՐ:

[illegible][illegible][illegible][illegible]

ד' חנוכה ויום כיפור

ՀԱՆՐԱՆՈՒՄՆԵՐԻՆԻՔԻ ՄԱՍԻՆ ԵՐԱՐՈՒՄԻՆԻՔԻ ՄԱՍԻՆ

[illegible]

מִלְנֵץ' לִשְׁלֹשׁ לְעֹלָם (כְּגֵ. מִגִּלְגַּל עֲלִמָּה):

[illegible]

לְהַכִּיָּס לְהַלְלָהּ, כִּי אֵלֶּיָּהּ תִּשְׁתָּחֶה וְתִשְׁתַּבַּח וְתִשְׁתַּמְּחַ וְתִשְׁתַּחֲוֶה וְתִשְׁתַּבַּח וְתִשְׁתַּמְּחַ וְתִשְׁתַּחֲוֶה:

[illegible]

13. הנאשם לא הסתיר בחקירתו בשב"כ את עמדתו הברורה, לפיה תנועת הפת"ח חייבת להוביל את "המאבק המזוין כנגד ישראל", וכי זו הדרך היחידה להשגת מטרות העם הפלסטיני לאחר כשלון תהליך השלום, ולאחר שהנאשם עצמו היה פעיל שלום במשך שנים רבות (זכ"ד ת/59 ס' 2-5, שהוגש ואושר על ידי החוקר "ואדי" בעמ' 96). הוא הבהיר כי כאשר הוא משתמש בביטוי "מאבק מזוין", הוא מתכוון לפיגועים (תמליל חקירה ת/98 עמ' 2-3). הנאשם הסביר כי מנהיגי הפת"ח חששו מהיחלשות כוחם ברחוב הפלסטיני למול התנועות האיסלאמיות, דבר שדרבן אותם לנקוט קו של פיגועים כנגד ישראל (זכ"ד ת/21 סעיף 5, שהוגש ואושר על ידי החוקר "רוברט" בעמ' 63 (בטעות נרשם בפרוטוקול

ת/41); זכ"ד ת/23 ס' 5, שהוגש ואושר על ידי החוקר "דני" בעמ' 90; זכ"ד ת/27 ס' 10-12 וזכ"ד ת/55 ס' 3 שהוגשו ואושרו על ידי החוקר "סמית" בעמ' 85; זכ"ד ת/30 ס' 8-12 וזכ"ד ת/58 ס' 5 שהוגשו ואושרו על ידי החוקר "אמיל" בעמ' 54; זכ"ד ת/40 ס' 15 שהוגש ואושר על ידי החוקר "מופז" בעמ' 58; זכ"ד ת/70 ס' 3 שהוגש ואושר על ידי החוקר "סטיב" בעמ' 53).

הנאשם אמר בחקירתו כי "עמדתו המוצהרת הינה מאבק מזוין מול הכיבוש הישראלי, ומי שיש לו נשק שיבצע פיגועים זה הקו הכללי" (ת/23 ס' 5, וכן ראה זכ"ד ת/6 ס' 11-12, שהוגש ואושר על ידי החוקר "רוברט" בעמ' 62). הוא הסביר כי לפי השקפתו פיגועים שיכאיבו לישראל יקדמו את השלום, ויגרמו לישראלים להבין שיש להם מה להפסיד (ת/40 סעיף 15, ות/70 סעיף 4). הנאשם הבהיר כי מבחינתו אזרחים ישראלים החיים בהתנחלויות הם אויב שיש לפגוע בו (זכ"ד ת/63 ס' 16, שהוגש ואושר על ידי החוקר "נאור" בעמ' 82). הוא אף אמר כי פיגועים כנגד מתנחלי יהודה ושומרון הם לגיטימיים, גם כאשר מדובר בנשים וילדים (זכ"ד ת/6 ס' 13, שהוגש ואושר ע"י החוקר "רוברט" בעמוד 62, זכ"ד ת/77 ס' 2 שהוגש ואושר על ידי החוקרים "צדוק" ו"אופיר" בעמ' 83, 87).

הנאשם חזר והדגיש במהלך חקירתו כי בויכוח שהתנהל בתוך הרשות והפת"ח בעניין סוג הפיגועים כנגד ישראל - דגלו ערפאת והוא בקו הקובע כי יש להתמקד בפיגועים כנגד צה"ל והמתנחלים, בעוד שמנהיגים כמו אבו עלא ואבו מאזן התנגדו לכל סוג של אלימות; רק מעט מאנשי הפת"ח תמכו בפיגועים בתוך ישראל (ת/27 סעיפים 12-13; ת/30 סעיף 8; ת/70 סעיף 3). חרף התנגדותם של ערפאת והנאשם לפיגועים בתוך ישראל, הם איבדו שליטה על החוליות ופעילי השטח במהלך האינתיפאדה (זכ"ד ת/55 ס' 13, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמית" בעמ' 85).

14. עמדתו של הנאשם כמפורט לעיל באה לידי ביטוי גם בדבריו בחקירה שתומללו. לגבי עמדתו של הנאשם כי אין לבצע פיגועי התאבדות בתוך ישראל, הוא הסביר כי פגיעה בהתנחלויות כמוה כפגיעה בצבא, ולכן בענין זה לא היה ויכוח בתוך הפת"ח; אך הוא הודה כי בתקופה האחרונה שלפני מעצרו החל הפת"ח לבצע גם פיגועי התאבדות בתוך ישראל, ואף אישר כי הפת"ח נגרר לתוך פעילות זו כדי שלא להשאיר את השליטה בשטח לאירגונים האיסלאמיים (ת/98 עמ' 27-29). הנאשם הסביר כי הוא באופן אישי הסתייג מכל פעילות בתוך ישראל, אך תמך "במאבק המזוין כנגד הכיבוש הישראלי", ואף עשה זאת בצורה פומבית בטלוויזיה (ת/98 עמ' 7, 10).

הנאשם אישר כי בחמשת החודשים האחרונים שקדמו למעצרו נטל הפת"ח תפקיד מרכזי בהסלמת רמת האלימות, והנהיג את המלחמה; הנאשם לא כיחד כי הוא נטל חלק בכך (ת/98 עמ' 35, ת/98 עמ' 4-3).

הנאשם הדגיש בחקירתו כי הוא תמך בהסכם השלום, ופעל למענו במשך 10 שנים, אך ההסלמה נבעה לדבריו מהעדר תקווה להשגת פתרון פוליטי עם ראש הממשלה שרון (ת/98 עמ' 44-45). הנאשם אף הביע דעתו כי הפלשתינאים טעו כאשר דחו את הצעות ישראל, ועוד יותר מכך את הצעת הנשיא קלינטון, בועידת "קמפ דייויד", שכן לו קיבלו את ההצעות הללו - היתה להם היום מדינה עצמאית (זכ"ד ת/95, שהוגש ואושר על ידי החוקר "אופיר" בעמ' 87).

15. על גישתו של הנאשם בנושא הפיגועים, ועל תפקידו של הפת"ח בביצוע פיגועים כנגד ישראל, ניתן ללמוד גם משיחות שניהל הנאשם עם המדובבים שהוכנסו לתא. המדובב שכונה "פלוני 1", הציג עצמו בפני הנאשם כפלשתינאי משכם, הוא מסר לחוקר השב"כ את הדברים שאמר לו הנאשם לאחר קיום השיחות, ואלו נרשמו בזכ"ר של חוקר השב"כ שהעידו במשפט ("רוברט" בעמ' 154, "מיקי" בעמ' 155, "אופיר" בעמ' 156 ו"מופז" בעמ' 157), וכן העיד פלוני 1 עצמו (עמ' 107-101). פלוני 1 העיד כי הוא קרא את כל הדו"חות שרשמו אנשי השב"כ על שיחותיו עם הנאשם, ואישר את תוכנם (עמוד 105). בדרך דומה פעל והופעל המדובב פלוני 3, שזיהה את קולו של הנאשם בקלטת ת/124 ב (ראה עדותו בעמ' 110-107, ומוציג ת/122-ת/125).

על פי עדותו של פלוני 1, סיפר לו הנאשם שהוא היה זה שהקים את גדודי חללי אלאקצא והיה אחראי עליהם (עמ' 106). בזכ"ר שנרשם מפיו (ת/117 שהוגש ואושר על ידי החוקר "רוברט" בעמ' 154), אמר פלוני 1 כי הנאשם אמר לו שהאינתיפאדה למעשה היתה מתוכננת לאור המצב המדיני, הרחבת ההתנחלויות והמשך הכיבוש והלחץ על הפלסטינאים בשטחים, וכי ביקורו של אריאל שרון בהר הבית היה רק "הקש ששבר את גב הגמל", והצית את האינתיפאדה שהיתה צפויה ממילא (ראה גם זכ"ר ת/25 ס' 18, שהוגש ואושר על ידי החוקר "מופז" בעמ' 58). לאחר האירוע בהר הבית, ביקשו מנגנוני הביטחון של הפת"ח מערפאת להורות על הפסקת האינתיפאדה, וערפאת לא הגיב. הנאשם עצמו סיפר כי עזב בזעם את הישיבה לאור בקשת המנגנונים, וכי הוא שנוא עליהם משום ש"משך את העם להסלמת המצב". הנאשם אמר לפלוני 1 כי מטרת האינתיפאדה הייתה פגיעה בחיילים ובמתנחלים כדי לגרום לעזיבתם, וכדי להוכיח לעולם שהפלסטינאים נלחמים בכיבוש. ואולם לאחר שישאל החלה במדיניות החיסולים, ובעיקר לאחר שפגעה בראיד כרמי, עבר הפת"ח לפעול בתוך ישראל במטרה לפגוע באזרחים, על מנת לפגוע בכלכלת ישראל ובתיירות, ולהפעיל לחץ על הרחוב בישראל שילחץ על הממשלה לסגת מהשטחים (שם, ס' 12-13, 17, 20-21). כמו כן אמר הנאשם לפלוני 1 כי מבחינתו הפיגועים מהווים הגנה עצמית של הפלסטינים, אשר מוכנים להושיט יד לשלום, וכי פיגועי ההתאבדות נובעים מן הכיבוש ומן המצב של הפלסטינאים בשטחים (זכ"ר ת/110 ס' 22, 27).

עמדתו של הנאשם התומכת בהמשך האינתיפאדה באה לידי ביטוי גם במכתב ששלח ליאסר ערפאת ביום 31.12.00 (ת/5 (א42)).

16. באשר למדיניות הפיגועים של הפת"ח, הסביר הנאשם בחקירתו כי כאשר ערפאת היה מעונין בהפסקת אש, הוא היה דואג להעביר הנחיה זו לגורמים רבים, ובהם הנאשם; אך כאשר היה מעונין בהמשך הפעולות הוא דאג שהפעילים, כולל הנאשם, יבינו זאת מהתגובות, ובעיקר אי-התגובות שלו. הנאשם אמר: **"אם הוא (ערפאת) למשל, לא רוצה בהפסקת אש הוא מסתדר אחרת. לא אומר שום דבר"** (זכ"ר ת/24 ס' 3ב, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמית" בעמ' 85, ותמליל חקירתו של הנאשם ת/98ט עמ' 32-33). הנאשם אמר שערפאת מעולם לא הורה לו בצורה מפורשת לבצע פיגועים. אך הוא הוסיף כי מהעובדה שערפאת התנגד לביצוע פיגועים בתוך ישראל בלבד, ניתן היה להבין שהוא תומך בפיגועים בשטחים, ולכן גם לא הורה להפסיקם; ערפאת אמר בתקשורת כמה פעמים כי **"מיליון שאהידים בדרכם לירושלים"**, והנאשם שאל באופן רטורי האם אין זו הצהרה התומכת בביצוע פיגועים (זכ"ר ת/60 ס' 4-7 שהוגש ואושר על ידי החוקר "אמיל" בעמ' 54; זכ"ר ת/61 ס' 1-8, שהוגש ואושר על ידי החוקר "מיקי" בעמ' 81; זכ"ר ת/62 ס' 3-5 שהוגש ואושר על ידי החוקר "דני" בעמ' 90).

הנאשם הסביר כי לא היה צורך בהוראות ישירות של ערפאת לביצוע פיגועים, שכן הדברים היו מובנים מבין השורות (זכ"ר ת/63 ס' 11-13 שהוגש ואושר על ידי החוקר "נאור" בעמ' 82). הנאשם הוסיף כי גם האינתיפאדה לא פרצה בהוראתו של ערפאת, אך היא לא היתה ממשיכה להתקיים אלמלא תמיכתו בה, אף כי הוא לא היה צריך לתת הנחיה מפורשת לביצוע פיגועים (זכ"ר ת/64 שהוגש ואושר על ידי החוקר "רוברט" בעמ' 62, ות/66 שהוגש ואושר על ידי החוקר "אמיל" בעמ' 62).

הנאשם אמר למדובב "פלוני 3" בשיחתם, כי הוא אכן אחראי על הפת"ח ועל גדודי חללי אלאקצא, אך הוא "לא משוגע לחתום" את שמו על דף נייר בו הדברים ירשמו; כאשר המדובב אמר לנאשם כי הוא בכל זאת אחראי למעשי המפגעים, השיב הנאשם כי הוא אמנם אחראי אך "הוא לא טיפס לומר זאת לחוקרים" (זכ"ד ת/123 עמ' 2, שהוגש על ידי החוקר "אופיר"). במפגש בין הנאשם לבין אחמד ברגותי בעת מעצרו, כאשר הוקלטו ללא ידיעתם, סיפר הנאשם לאחמד כי אמר בחקירתו שאין לו כל קשר לגדודי חללי אלאקצא. השניים צחקו, ואחמד יעץ לנאשם לומר כי רק לו - לאחמד - יש קשר עם הגדודים; הנאשם השיב לו כי אמר בחקירתו שהיה מפטר את אחמד לו ידע שיש לו קשר עם הגדודים, ואחמד צחק למשמע הדברים (תמליל שיחה ת/127 ג עמ' 87).

הנאשם אישר בחקירתו כי לבד מהיותו מנהיג פוליטי, הוא גם שימש כאחראי על העניינים הצבאיים של הפת"ח (זכ"ד ת/59 ס' 6 שהוגש ואושר על ידי החוקר "ואדי" בעמ' 96). הנאשם הגדיר עצמו כ"אחראי על כל הפעילות של התנזים בפת"ח באזור שלו" (תמליל ת/98 עמ' 42). הוא אף הודה כי היה "אחראי לכל הנעשה כגון אספקת כספים לחוליות, רכישות נשק וביצוע פיגועים" (זכ"ד ת/29 ס' 1 שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמית" בעמ' 85), וכי הוא נחשב כ"מפקד צבאי", וכ"אחראי על העניינים הצבאיים של הפת"ח", בנוסף להיותו מנהיג פוליטי ונבחר ציבור (זכ"ד ת/19 ס' 2 וזכ"ד ת/59 ס' 5-6, שהוגשו ואושרו על ידי החוקר "מופז" בעמ' 58).

הנאשם אמר כי בשנה שקדמה למעצרו "החל מוצא עצמו יותר ויותר עוסק בענייני אמל"ח וענייני פעילות צבאית" (זכ"ד ת/25 ס' 19, שהוגש ואושר על ידי החוקר "מופז" בעמ' 58, וכן ראה תמליל שיחה ת/98 עמ' 15). הוא הסביר כי היה חייב ליטול חלק "בפעילות הצבאית" על מנת לשלוט ברחוב הפלסטינאי ולדחוק את רגלי החמאס והג'יהאד האיסלאמי, ועל מנת שיוכל להצביע על עצמו בעתיד כעל מי שפעל הן למען השלום והן במלחמה (זכ"ד ת/52, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמית" בעמ' 85).

